

Premi Joan Miró 2023

Vuitena edició

Tuan
Andrew
Nguyen

Fundació Joan Miró

 Barcelona

Patrocinador principal:

ΙΣΝ / SNF

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION

Premi Joan Miró 2023
Vuitena edició

Índex

Nota de premsa	3
Declaració del jurat del Premi Joan Miró 2023	6
Tuan Andrew Nguyen, Premi Joan Miró 2023	8
Selecció d'imatges d'obra per a difusió en premsa	13
Projecte educatiu	16
Artistes guardonats a les edicions anteriors	18

Premi Joan Miró 2023
Vuitena edició

Nota de premsa

Tuan Andrew Nguyen, Premi Joan Miró 2023

L'artista vietnamita és el guanyador de la vuitena edició del premi, una de les distincions d'art contemporani més prestigioses del món, que enguany atorga la Fundació Joan Miró amb la col·laboració de la Stavros Niarchos Foundation (SNF).

El jurat ha valorat el compromís social, polític i ambiental de la seva obra, que aborda temes difícils relacionats amb la història, la memòria col·lectiva i l'impacte del colonialisme a través de projectes artístics rigorosos i poètics on l'artista combina imatge en moviment i escultura.

La Stavros Niarchos Foundation (SNF) es fa càrrec de la dotació del premi i de la producció de l'exposició monogràfica que Tuan Andrew Nguyen protagonitzarà l'any 2024 a la Fundació Joan Miró.

Barcelona, 31 de maig de 2023. Marko Daniel, director de la Fundació Joan Miró, i Alexandros Kambouroglou, director global de Programes de la Stavros Niarchos Foundation (SNF), han donat a conèixer l'artista guardonat amb el Premi Joan Miró 2023. Tuan Andrew Nguyen (Ciutat Ho Chi Minh, Vietnam, 1976) ha estat distingit en aquesta vuitena edició del premi, que s'atorga cada dos anys i que en les ocasions anteriors ha reconegut els artistes Olafur Eliasson (2007), Pipilotti Rist (2009), Mona Hatoum (2011), Roni Horn (2013), Ignasi Aballí (2015), Kader Attia (2017) i Nalini Malani (2019).

El jurat del Premi Joan Miró 2023 està format per: Hoor Al Qasimi, presidenta i directora de la Sharjah Art Foundation, Emirats Àrabs Units; Katerina Gregos, directora artística del Museu Nacional d'Art Contemporani (EMST), Atenes, Grècia; Haeju Kim, comissària en cap del Singapore Art Museum, Singapur; Ann-Sofi Noring, antiga codirectora del Moderna Museet, Estocolm, Suècia, i membre de la junta de la Reial Acadèmia Sueca de Belles Arts, i Marko Daniel, director de la Fundació Joan Miró, Barcelona. Els membres del jurat, tots ells professionals de reconegut prestigi en el camp de l'art contemporani, han seleccionat Tuan Andrew Nguyen d'entre una llista excepcional d'artistes finalistes integrada també

per Tala Madani, Frida Orupabo, Mika Rottenberg i Haegue Yang. El jurat ha celebrat la participació al premi de tots els finalistes, el treball dels quals enriqueix i honora aquesta distinció, i ha arribat a un consens per guardonar Tuan Andrew Nguyen tot apreciand-ne el compromís, la profunditat i la imaginació extraordinàries de la seva producció, qualitats que el connecten directament amb els valors que van caracteritzar l'obra de Joan Miró. Concretament, en la seva declaració, el jurat del Premi Joan Miró 2023 elogia «la rellevància social, política i ambiental dels seus projectes, que sempre són presentats amb una visió artística altament singular. La seva subtileza li permet abordar alguns dels episodis més difícils de la història moderna amb una claredat lúdica i poètica alhora».

Tuan Andrew Nguyen (1976) és un artista de Ciutat Ho Chi Minh (també anomenada Saigon) que viu i treballa en aquesta localitat del Vietnam. Les seves obres exploren la capacitat de la memòria per esdevenir una forma de resistència política. La seva pràctica s'alimenta de la recerca i del compromís amb comunitats que han afrontat traumes causats pel colonialisme, la guerra i els desplaçaments. A través de la seva exploració de la memòria, Nguyen investiga els esborraments que el projecte colonial ha aplicat a determinades realitats. Treballa amb diverses tècniques i els seus projectes solen combinar imatge en moviment i escultures. Nguyen va emigrar amb la seva família als EUA l'any 1979, quan encara era un infant, i va créixer a Califòrnia. Allà va obtenir el títol de grau en Belles Arts per la Universitat de Califòrnia a Irvine l'any 1999 i el màster en Belles Arts pel California Institute of the Arts el 2004. Al llarg de la seva trajectòria, ha rebut diversos premis, tant de cinema com d'arts visuals, incloent-hi una beca Art Matters l'any 2010 i una beca VIA Art Fund. La seva obra ha estat inclosa en diverses exposicions internacionals, com ara l'Àsia Pacific Triennial, Queensland, Austràlia; la Whitney Biennial de Nova York, la Biennial de Sharjah de 2019 i la Biennial de Berlín de 2022. Entre els seus propers projectes destaca *Tuan Andrew Nguyen: Radiant Remembrance* ('Tuan Andrew Nguyen: record radiant'), al New Museum de Nova York, que serà la primera exposició individual de l'artista en un museu dels Estats Units. La mostra inclou una nova pel·lícula, *Why No One Living Will Listen* ('Per què ningú que sigui viu no escoltarà', 2023) i dos projectes de vídeo recents, *The Unburied Sounds of a Troubled Horizon* ('Els sons insepulcres d'un horitzó turbulent', 2022) i *The Specter of Ancestors Becoming* ('L'espectre dels ancestres esdevenint', 2019).

El Premi Joan Miró és un guardó internacional que s'atorga a artistes en reconeixement de la seva carrera, independentment de la seva edat, gènere o identitat cultural. El premi constitueix un homenatge a l'obra extraordinària de Joan Miró, la seva important aportació a l'art modern i el suport que va oferir durant tota la vida als artistes més joves. L'obra de l'artista guanyador ha de tenir empremtes del llegat de Miró i dels ideals que el van orientar tota la vida: la imaginació emancipadora i una poètica visual radical, a més d'un compromís amb

els seus orígens culturals que coexistia amb l'aspiració constant de connectar amb inquietuds universals. El guardó s'atorga en reconeixement a l'obra recent d'artistes que mostrin el mateix esperit de recerca, innovació, compromís i llibertat que va caracteritzar la vida i l'obra de Joan Miró.

Per aprofundir l'impacte social del premi, en aquesta edició s'ha desenvolupat un projecte educatiu amb estudiants de primària i de grau universitari amb l'objectiu d'apropar-los a l'art contemporani a través de l'obra dels artistes finalistes. El resultat d'aquest projecte s'ha documentat i presentat als membres del jurat durant la sessió de deliberació.

La Stavros Niarchos Foundation (SNF), una de les principals entitats filantròpiques del món, col·labora amb la Fundació Joan Miró en la vuitena edició del Premi Joan Miró. Aquesta nova etapa del premi segueix la trajectòria de les primeres set edicions, en què diversos artistes internacionals excepcionals, procedents d'Europa, l'Amèrica del Nord, el Pròxim Orient i el sud d'Àsia, van rebre el guardó i l'encàrrec de produir noves exposicions a la Fundació Joan Miró per mostrar la seva obra per primer cop a Espanya.

Amb la concessió del Premi Joan Miró 2023, a més de rebre una dotació econòmica de 50.000 euros, Tuan Andrew Nguyen protagonitzarà l'any 2024 una exposició monogràfica a la Fundació Joan Miró de Barcelona, produïda en col·laboració amb la Stavros Niarchos Foundation (SNF). El premi es completa amb un guardó concebut pel reconegut dissenyador barceloní André Ricard, que per crear-lo es va inspirar en l'esperit i la identitat de Joan Miró i de la seva Fundació. Amb aquest disseny, Ricard vol reflectir la voluntat d'innovació i el dinamisme del premi i de l'artista que li dona nom.

Premi Joan Miró 2023 Vuitena edició

Declaració del jurat del Premi Joan Miró 2023

El jurat de l'edició de 2023 del Premi Joan Miró, reunit el dia 18 d'abril, ha deliberat sobre els mèrits dels cinc artistes finalistes: Tala Madani, Tuan Andrew Nguyen, Frida Orupabo, Mika Rottenberg i Haegue Yang.

El jurat, format per Hoor Al Qasimi, Katerina Gregos, Haeju Kim, Ann-Sofi Noring i Marko Daniel, tots ells professionals destacats del món de l'art, ha arribat a un consens després de valorar detingudament i minuciosa els cinc artistes, l'excel·lent nivell de l'obra dels quals considera digne de menció. A partir de les seves deliberacions, el jurat s'ha decantat per un d'ells, però vol subratllar que tots cinc artistes prestigien el premi amb la seva candidatura. Els donem les gràcies per haver acceptat de formar part de la llista de finalistes, pel seu compromís amb el guardó i per la seva pertinença d'ara endavant a la comunitat al voltant de Joan Miró.

Escollir només un nom d'una llista tan excepcional ha estat tot un repte, però finalment el jurat ha decidit per unanimitat atorgar el Premi Joan Miró 2023 a
TUAN ANDREW NGUYEN.

El jurat ha destacat la bellesa encisadora, la poesia i la sensualitat dels seus projectes filmics i escultòrics, així com les commovedores expressions performatives que aborden temes difícils vinculats a la història, la memòria col·lectiva i l'impacte del colonialisme. Com a artista de profunditat i imaginació extraordinàries —qualitats que l'apropen a Joan Miró— i com a persona que ha viscut l'experiència de la migració de primera mà, l'autenticitat de l'obra de Nguyen té la rara capacitat d'apel·lar tant a la ment com a les emocions.

El jurat també ha valorat la rellevància social, política i ambiental dels seus projectes, que sempre són presentats amb una visió artística altament singular. La seva subtileza li permet abordar alguns dels episodis més difícils de la història moderna amb una claredat lúdica i poètica alhora.

D'altra banda, el jurat vol subratllar que el món contemporani està més interconnectat que mai i que la precisió dels projectes de Nguyen, que se centren en llocs, esdeveniments i circumstàncies summament específics, li permeten abordar inquietuds i reptes col·lectius. Estem convençuts que aquest terreny comú tan fèrtil resultarà en una exposició de gran ressò a la Fundació Joan Miró l'any 2024.

En nom del jurat, volem donar l'enhonorabona a Tuan Andrew Nguyen i transmetre-li la nostra il·lusió per descobrir la seva aportació a aquest projecte expositiu a partir del seu diàleg amb Barcelona i amb el llegat de Joan Miró.

Barcelona, 18 d'abril de 2023

Membres del jurat Premi Joan Miró 2023

Hoor Al Qasimi

Presidenta i directora de la Sharjah Art Foundation, Emirats Àrabs Units

Katerina Gregos

Directora artística del Museu Nacional d'Art Contemporani (EMST), Atenes, Grècia

Haeju Kim

Comissària en cap del Singapore Art Museum, Singapur

Ann-Sofi Noring

Antiga codirectora del Moderna Museet, Estocolm, Suècia, i membre de la junta de la Reial Acadèmia Sueca de Belles Arts

Marko Daniel

Director de la Fundació Joan Miró, Barcelona, i president del jurat

Martina Millà (secretària del jurat)

Cap d'exposicions de la Fundació Joan Miró, Barcelona

Premi Joan Miró 2023
Vuitena edició

Tuan Andrew Nguyen, Premi Joan Miró 2023

Tuan Andrew Nguyen. Cortesia de l'artista i James Cohan. Foto: Harry Vu

La memòria sobreviu per la repetició d'una història i existeix una resistència política real en mantenir viva aquesta memòria. Però hi ha moments colpidors de rebuig en els que el poder se subverteix. És en l'aplicació conjunta d'aquestes dues estratègies on es recupera la dignitat i el poder.

Tuan Andrew Nguyen

Tuan Andrew Nguyen (Ciutat Ho Chi Minh, Vietnam, 1976). Les obres de Tuan Andrew Nguyen exploren el poder de la memòria, així com la seva capacitat d'actuar com una forma de resistència política i d'apoderament social. La seva pràctica s'alimenta de la recerca i del compromís amb comunitats d'arreu del món que han afrontat traumes causats pel colonialisme, la guerra i els desplaçaments. A través dels seus esforços per fer aflorar una memòria històrica evanescent o derrotada, Nguyen investiga els silencis i esborraments que el projecte colonial ha aplicat a determinades realitats. «La investigació implica escoltar profundament les històries de la gent —comparteix Nguyen— i provar d'entrar en sintonia amb la freqüència del coneixement i la saviesa que arriba a través d'elles».

El seu projecte artístic és essencialment col·laboratiu i posa l'èmfasi en l'oralitat i la narració com a camins de curació, empatia i solidaritat. En aquest sentit, Nguyen afirma: «Per a mi és important pensar en l'empatia i la solidaritat com a part plenament integrada en una pràctica artística, i no com un gest singular o aïllat. Quan parlo de solidaritat penso en construir col·laboracions amb les comunitats locals, treballar amb les persones que en formen part i compartir històries en lloc d'extreure'n».

El seu treball aprofundeix altres aspectes del món global, com ara l'experiència de la migració i les identitats múltiples dels migrants i de les primeres generacions de descendents, així com l'impacte de la cultura en la biodiversitat. «A través de les meves experiències interactuant amb joves immigrants, refugiats i comunitats locals al llarg dels anys —explica Nguyen—, vaig arribar a entendre de manera molt visceral que hi ha una mena de percepció comuna o mútua de com de fràgil és el futur».

Als seus films i instal·lacions, la realitat i la ficció s'entrellacen en històries poètiques heretades, recuperades, somniades, que abasten moments i llocs diferents. Sobre el vincle entre les històries filmades i les escultures en la seva obra, Nguyen destaca: «Em fascina la relació entre la narració intangible i l'objecte físic. Crec que em ve de no haver tingut gaires coses quan vaig arribar als Estats Units amb la meua família. Tot el que vam aconseguir portar tenia una història: la història de com va sobreviure al viatge, la història del seu origen, una història que connectava aquest objecte en concret amb altres objectes i amb altres històries. Així que sovint exposo objectes juntament amb obres d'imatge en moviment i històries filmades. Els objectes i la narració s'entrellacen, doncs. L'element narratiu dona vida als objectes i els ajuda a ser alguna cosa més que un mer producte o una mercaderia. És una pràctica molt animista, en essència».

Nguyen, nascut el 1976 a Ciutat Ho Chi Minh (també coneguda com a Saigon), va emigrar als Estats Units com a refugiat amb la seva família el 1979 i va créixer a Califòrnia. Es va graduar en Belles Arts a la Universitat de Califòrnia Irvine el 1999 i va obtenir el màster en Belles Arts al California Institute of the Arts (CalArts) el 2004. Va començar a visitar regularment el seu país natal, el Vietnam, durant l'etapa universitària, i després d'obtenir el màster es va traslladar definitivament a Ciutat Ho Chi Minh, on viu i treballa actualment. El 2007 va cofundar-hi Sàn Art, un espai d'exposicions sense ànim de lucre. També és membre fundador del col·lectiu d'artistes The Propeller Group (2006), reconegut amb el premi principal a l'Internationale Kurzfilmtage Winterthur 2015 i amb un premi Creative Capital, entre d'altres. The Propeller Group s'apropia de les estratègies de màrqueting i publicitat per investigar les estructures de poder i els sistemes econòmics, i sovint centra el seu treball en el Vietnam i en el ràpid ascens del capitalisme en aquest país comunista.

Entre els projectes recents de Tuan Andrew Nguyen destaca *The Unburied Sounds of a Troubled Horizon* ('Els sons insepults d'un horitzó turbulent'), 2022, una instal·lació de vídeo que s'exposa al costat d'objectes escultòrics fets a partir de fragments de municions sense explotar. Aquesta pel·lícula està inspirada en la comunitat de Quang Tri, a la costa nord central del Vietnam, una de les zones més fortament bombardejades de la història de la guerra moderna. Les protagonistes són Nguyet i la seva mare, dues dones que regenten un petit negoci de ferralla als afores de Quang Tri. Per a l'artista, Nguyet és alhora un personatge de carn i ossos i un vehicle narratiu per a la seva pròpia exploració física de la memòria material.

The Boat People ('La gent del vaixell'), 2020, és una altra instal·lació de vídeo que es mostra al costat de talles de fusta. El vídeo parteix d'una sèrie d'objectes trobats a Bataan, les Filipines, i als voltants, i s'ancora a les múltiples capes de la història de les guerres, la migració i la resistència que la terra conserva. La narració, ambientada en un futur postapocalíptic no especificat, segueix un grup de nens liderats per una nena enginyosa i amb una gran força de voluntat. Els infants s'autodenominen «The Boat People»; viatgen pels mars i recullen les històries d'un món que mai van conèixer a través d'objectes que han sobreviscut al pas del temps. El film explora els conceptes d'un futur possible i un món passat a través d'una lent existencial. *The Boat People* es va produir durant la residència de Nguyen al Bellas Artes Projects de Bataan.

The Specter of Ancestors Becoming ('L'espectre dels ancestres esdevenint'), 2019, és una instal·lació de vídeo de quatre canals que es va presentar a la Biennal de Sharjah i a l'exposició SOFT POWER del Museu d'Art Modern de San Francisco (SFMOMA). Aquest projecte recull els records i els desitjos dels descendents dels *tirailleurs sénégalais*, uns soldats colonials de l'Àfrica occidental que es trobaven entre les forces franceses enviades per combatre els aixecaments d'alliberament vietnamites a la dècada de 1940. Després de la

derrota francesa a Dien Bien Phu, centenars de dones vietnamites casades amb senegalesos que havien estat destacats a la Indoxina van emigrar a l'Àfrica amb els fills i el marit. Altres soldats van deixar enrere la dona que havien tingut al Vietnam i es van endur només els fills; en alguns casos els van criar sense revelar-los els seus orígens. Nguyen va col·laborar amb membres de la comunitat vietnodescendent del Senegal per escriure i escenificar converses imaginades entre diferents generacions on queden paleses les estratègies del record.

Aquesta transmissió intergeneracional es repeteix amb freqüència a la seva obra. *We Were Lost in Our Country* ('Estàvem perduts al nostre país'), 2019, inclou entrevistes amb membres de la comunitat aborigen ngurrara a Austràlia Occidental, juntament amb testimonis sobre el llenç *Ngurrara Canvas II*. Aquesta immensa obra col·lectiva del 1997, feta per 40 artistes ngurrara, representa un mapa de la seva terra, creat per reclamar aquest territori al govern australià. Molts dels artistes originals ja són morts, de manera que la pintura serveix com a diàleg complex entre els avantpassats i les noves generacions.

Les formes en què la terra és testimoni i víctima de la història també figuren a *The Island* ('L'illa'), estrenada a la Whitney Biennial de 2017. Es tracta d'un curtmetratge rodat íntegrament a Pulau Bidong, una illa de la costa de Malàisia que es va convertir en el camp de refugiats més gran i de més llarga durada després de la guerra del Vietnam. L'artista i la seva família van formar part del col·lectiu de 250.000 persones que van habitar la petita illa entre el 1978 i el 1991. Després que l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats tanqués el camp, Pulau Bidong va quedar coberta per la selva, plena de monuments i relíquies. La pel·lícula integra imatges del passat de l'illa amb una narració ambientada en un futur distòpic on Nguyen qüestiona la relació de l'individu amb la història, la nació i el desplaçament. Més enllà de les seqüeles del trauma, l'artista presenta el lloc com un espai de fantasia generativa, on els refugiats del passat i del present poden construir estratègies de supervivència.

Empty Forest ('Bosc buit'), 2017, és un conjunt de treballs que inclou objectes i vídeos que confronten tradicions de culte amb pràctiques de consum. Nguyen proposa un diàleg entre els imaginaris fantàstics del passat i les noves il·lusions del futur per explorar la complexitat de la nostra relació amb la natura, així com la possibilitat d'una vinculació alternativa amb la mitologia i el món natural. Aquest tema s'aprofundeix especialment a *My Ailing Beliefs Can Cure Your Wretched Desires* ('Les meves creences malaltes poden guarir els teus desitjos miserables'), 2017, un vídeo que dissectiona les relacions entre la mitologia vietnamita i les complexitats polítiques del país. Les creences vietnamites en el poder curatiu màgic dels animals han conduït a l'actual situació global, que amenaça l'extinció dels rinoceronts i altres espècies. Narrada des del punt de vista de l'esperit errant de l'últim rinoceront de Java, que va ser caçat furtivament el 2010, la pel·lícula ens porta a través d'un laberint de narracions terribles i belles, reals i mitològiques, que perviuen en la tradició vietnamita.

Respecte del procés creatiu que hi ha rere tots aquests projectes, Nguyen declara: «La investigació m'implica un estira-i-arrotonsa estrany entre voler i acceptar. Quan estic fent recerca, sempre hi ha alguna cosa que voldria aconseguir en el procés, encarrilar-la en una certa direcció per establir un diàleg coherent amb el treball que he fet anteriorment i les històries que em mouen. Però també he d'abraçar els camins insospitats on em porta cadascuna d'elles».

Les pel·lícules de Nguyen s'han projectat en els principals festivals internacionals, biennals i exposicions, com ara la 12a Biennal de Berlín, Alemanya (2022); Manifesta 14, Pristina, Kosovo (2022); Triennal d'Aichi, prefectura d'Aichi, Japó (2022); Biennal de Dakar, Senegal (2022); Biennal d'Art Asiàtic, Museu Nacional de Belles Arts de Taiwan, Taipei, Taiwan (2021); Manifesta 13, Marsella, França (2020); Triennal d'Arquitectura de Sharjah, Emirats Àrabs Units (2019); SOFT POWER, SFMoMA, San Francisco, Califòrnia, EUA (2019); Biennal de Sharjah 2019, Emirats Àrabs Units (2019); 2017 Whitney Biennial, Nova York, EUA (2017); 55è Festival Internacional de Curtmetratges, Oberhausen, Alemanya (2009); 8è NHK Asian Film Festival, Tòquio, Japó (2007); 18è Festival Internacional de Cinema de Singapur (2005) i 4t Festival de Cinema Experimental de Bangkok, Tailàndia (2005). La seva obra forma part de les col·leccions permanents d'institucions com Carré d'Art, Nimes, França; Queensland Art Gallery, Brisbane, Austràlia; SFMoMA, San Francisco, Califòrnia, EUA; Museu d'Art Modern, Nova York, EUA; Solomon R. Guggenheim Museum, Nova York, EUA, i Whitney Museum of American Art, Nova York, EUA. La seva obra ha estat distingida amb diversos premis i ajuts, tant de cinema com d'arts visuals, incloent-hi una beca Art Matters l'any 2010 i una beca VIA Art Fund.

Entre els seus propers projectes destaca *Tuan Andrew Nguyen: Radiant Remembrance* ('Tuan Andrew Nguyen: record radiant'), al New Museum de Nova York, que serà la primera exposició individual de l'artista en un museu dels Estats Units. La mostra inclou una nova pel·lícula, *Why No One Living Will Listen* ('Per què ningú que sigui viu no escoltarà', 2023) i dos projectes de vídeo recents, *The Unburied Sounds of a Troubled Horizon* ('Els sons insepults d'un horitzó turbulent', 2022) i *The Specter of Ancestors Becoming* ('L'espectre dels ancestres esdevenint', 2019).

Trobareu més informació sobre Tuan Andrew Nguyen i la seva trajectòria a www.tuanandrewnguyen.com i www.jamescohan.com/artists/tuan-andrew-nguyen.

Premi Joan Miró 2023
Vuitena edició

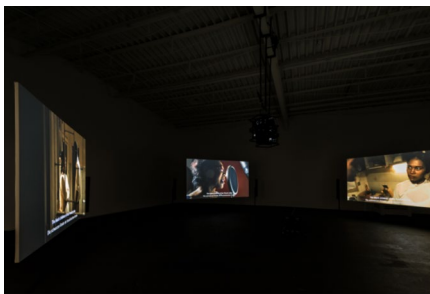
Selecció d'imatges d'obra per a difusió en premsa

Tuan Andrew Nguyen

The Specter of Ancestors Becoming ('L'espectre dels ancestres esdevenint'), 2019 (fotograma). Instal·lació de vídeo tetra canal, 2k, so envoltant 7.1, 28:00 minuts. Encarregada per la Sharjah Art Foundation. Produïda per la Sharjah Art Foundation amb suport addicional a la producció del San Francisco Museum of Modern Art. Cortesia de l'artista i James Cohan, Nova York. © Tuan Andrew Nguyen 2023

Tuan Andrew Nguyen

The Specter of Ancestors Becoming ('L'espectre dels ancestres esdevenint'), 2019, instal·lació de vídeo tetra canal. Vista de la instal·lació, 12a Biennal de Berlín, Hamburger Bahnhof – Museum für Gegenwart, Berlín, Alemanya, 11 de juny – 18 de setembre de 2022. Cortesia de la Biennal de Berlín. Fotografia de Laura Fiorio.

Tuan Andrew Nguyen

The Unburied Sounds of a Troubled Horizon ('Els sons insepulats d'un horitzó turbulent'), 2022 (fotograma). Instal·lació de vídeo monocanal, 4k, color, so envoltant 5.1, 60:00 minuts. Produïda per James Cohan, Nova York. Cortesia de l'artista i James Cohan, Nova York. © Tuan Andrew Nguyen 2023

Tuan Andrew Nguyen

Vista de la instal·lació *Unburied Sounds* ('Sons inseputts'), James Cohan, 52 Walker Street, Nova York, 12 d'abril – 7 de maig de 2022. Cortesia de l'artista i James Cohan, Nova York. Fotografia de Phoebe d'Heurle.

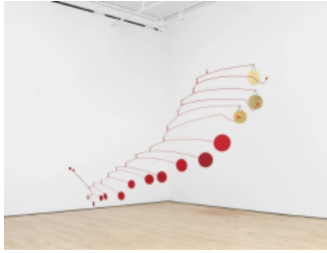
Tuan Andrew Nguyen

The Boat People ('La gent del vaixell'), 2020 (fotograma). Vídeo monocanal, 4k, Super 16 mm transferida a digital, color, so envoltant 5.1. Produïda per Bellas Artes Projects i James Cohan, Nova York. Cortesia de l'artista i James Cohan, Nova York. © Tuan Andrew Nguyen 2023.

Tuan Andrew Nguyen

A Rising Moon Through the Smoke ('Lluna ascendent entre el fum'), 2022. 12 plats de percussió: el desè comptant des del terra és fet de llautó procedent d'un projectil d'artilleria i els altres 11 tenen un 15 % de metall procedent de bombes no detonades i un 85 % d'acer inoxidable, 380 x 300 x 300 cm (149 5/8 x 118 1/8 x 118 1/8 in). Cortesia de l'artista i James Cohan, Nova York. Fotografia de Phoebe d'Heurle. © Tuan Andrew Nguyen 2023.

Tuan Andrew Nguyen

Red Fiery ('Vermell ardent'), 2022. Metall amb recobriments de pintura en pols, 3 plats de llautó són fets a partir de bombes i afinats a 432 hz, 162,6 x 274,3 cm (64 x 108 in). Cortesia de l'artista i James Cohan, Nova York. Fotografia de Dan Bradica. © Tuan Andrew Nguyen 2023.

Tuan Andrew Nguyen

Light As Smoke ('Lleuger com el fum'), 2022. Mòbil de metall amb recobriments de pintura en pols posat en equilibri sobre un projectil de 203 mm, 280 x 200 cm (110 1/4 x 78 3/4 in). Cortesia de l'artista i James Cohan, Nova York. Fotografia d'Izzy Leung. © Tuan Andrew Nguyen 2023.

Premi Joan Miró 2023 Vuitena edició

Projecte educatiu

La Fundació Joan Miró i la Stavros Niarchos Foundation (SNF) comparteixen els valors de recerca, innovació, compromís i llibertat que caracteritzen el Premi Joan Miró. L'estímul i el desenvolupament de la creativitat en tots els àmbits, així com la concepció de l'art com una experiència transformadora i rellevant per a les persones, impulsen l'acció d'ambdues entitats.

Per aquest motiu, la Fundació Joan Miró i la Stavros Niarchos Foundation (SNF) han treballat per aprofundir l'impacte social del Premi Joan Miró en aquesta edició. Després de considerar acuradament diferents opcions de participació pública i tenint en compte la llarga trajectòria de treball de la Fundació Joan Miró amb comunitats locals i centres d'aprenentatge, l'equip de Programació Pública i Social del museu ha dissenyat un projecte educatiu que té com a objectiu generar en l'alumnat un compromís significatiu amb el premi, el procés de selecció i l'obra dels artistes finalistes. Cada grup d'estudiants voluntaris elabora una declaració en resposta als artistes finalistes i els criteris específics del premi.

Amb aquest objectiu, s'incorporen al projecte dos centres educatius de característiques molt diferents: l'escola pública Octavio Paz, amb alumnes dels darrers cursos de primària, i el Centre Universitari d'Arts i Disseny BAU, amb alumnes del penúltim any del grau de Disseny.

Durant el mes de març, la comunitat de Grans de l'Escola Octavio Paz va dedicar diverses sessions a treballar els artistes finalistes. Els grups, integrats per 15 infants cadascun, van investigar i valorar els processos i les propostes pròpies de cada artista. En paraules de l'equip docent, «ha estat una oportunitat fantàstica per apropar l'art actual als nois i noies, parant especial atenció a la relació entre la vida personal i l'obra de l'artista. L'alumnat s'ha posat a la pell dels artistes, experimentant amb diversitat de disciplines i materials, vivint en primera persona totes les fases de creació d'una obra. L'art ens fa pensar i ens ensenya a ser crítics. Els llenguatges artístics ens permeten expressar-nos més enllà de les paraules, conèixer altres realitats i comprendre el valor de la tolerància».

En el mateix període, alumnes de BAU van treballar propostes de ressonància lliure amb l'obra dels artistes finalistes. L'equip docent ha destacat l'estímul que ha suposat per a l'alumnat poder participar en una activitat que transcendeix l'àmbit acadèmic. De la seva banda, els estudiants han valorat positivament poder-se acostar a mons, contextos, mètodes i formes de creació desconeguts per a ells, així com la llibertat creativa amb què s'hi han pogut vincular.

Aquestes investigacions es van traduir en dues peces audiovisuals que han servit de context i inspiració per als membres del jurat en el seu procés de deliberació. Tots ells van destacar l'excel·lència de la mediació i els resultats obtinguts, on els alumnes demostren haver establert un vincle significatiu amb l'obra dels artistes finalistes. El jurat va subratllar el nivell de profunditat assolit, la pertinència i emotivitat de les reflexions dels alumnes de l'escola Octavio Paz i la creativitat i professionalitat dels treballs presentats pels alumnes de BAU.

Premi Joan Miró 2023

Vuitena edició

Artistes guardonats a les edicions anteriors

2019. Nalini Malani

Nalini Malani (Karachi, el Pakistan, 1946) és una de les artistes contemporànies més influents de l'Índia, amb una sòlida trajectòria que ha tingut un ampli reconeixement internacional. El Premi Joan Miró va voler distingir el seu llarg compromís amb els silenciats i els desposseïts d'arreu, especialment amb les dones, a través d'un treball artístic complex basat en instal·lacions immersives i en una iconografia personal on convergeixen el coneixement profund de les mitologies antigues i la denúncia decidida de les injustícies contemporànies. L'exposició *No em sentis*, primer projecte monogràfic de Malani en un museu de l'Estat espanyol, va reunir a la Fundació Joan Miró l'any 2020 algunes de les obres clau de les seves cinc dècades de trajectòria: les primeres filmacions dels anys seixanta, diverses sèries de pintures i instal·lacions dels darrers quinze anys, i la pràctica totalitat de les animacions digitals més recents. Per a l'ocasió, Malani va realitzar uns dibuixos murals a les sales de la Fundació, unes obres efímeres, fetes in situ, que es van esborrar el darrer dia de la mostra amb una *performance*.

2017. Kader Attia

L'artista francoalgerià Kader Attia (Dugny, França, 1970) defineix la seva pràctica com l'encarnació d'una experiència política. La seva obra és una investigació que respon, en paraules seves, a la «urgència de recuperar, a través de la forma, el camp de l'emoció dins del debat públic amb l'objectiu de reparar les ferides de la història». El jurat de la sisena edició del premi va destacar l'amplitud de la seva investigació, l'enfocament audaç i sincrètic de l'impacte i els efectes persistents del colonialisme, així com la seva elaboració, enciclopèdica però matisada, de la noció de reparació. La mostra *Les cicatrius ens recorden que el nostre passat és real*, presentada a la Fundació Joan Miró el 2018 amb motiu del premi, va ser la primera exposició monogràfica de l'artista a l'Estat espanyol.

2015. Ignasi Aballí

Ignasi Aballí (Barcelona, 1958), el primer artista català que ha rebut aquest guardó, ha desenvolupat una llarga trajectòria en el marc de l'art conceptual, reconeguda en els grans centres internacionals d'art contemporani. La reflexió límit sobre l'acte creatiu i sobre el paper que ocupa l'artista en aquest procés l'ha portat sovint a reivindicar la potència reveladora de la mirada tangencial, dels territoris secundaris, de les realitats imperceptibles o, directament, de les absències o les desaparicions, començant per la mateixa figura de l'autor. Amb aquesta distinció, el jurat va voler destacar «la seva reflexió constant sobre els límits de la pintura i la representació, la seva acurada atenció a les importants implicacions dels canvis més petits en les estratègies de resignificació, com també el seu paper com a mentor per als artistes més joves». El 2016, Ignasi Aballí va presentar a la Fundació l'exposició *Seqüència infinita* amb motiu del premi.

2013. Roni Horn

Roni Horn (Nova York, EUA, 1955) ha explorat el caràcter mutable de l'art a través de l'escultura, la fotografia, el dibuix i l'edició de llibres. La seva obra gira a l'entorn del diàleg entre les persones i la natura, una relació vista com un mirall en què l'ésser humà intenta reproduir la natura a imatge seva. Segons el jurat, Horn «commou amb una pràctica polifacètica que vincula aspectes de la natura, el paisatge i la cultura popular amb mecanismes de percepció i comunicació». L'any 2014, la Fundació Joan Miró va presentar la primera exposició monogràfica de l'artista a Barcelona, *Roni Horn. Dormia tot com si l'univers fos un error*.

2011. Mona Hatoum

L'artista palestino-britànica Mona Hatoum (Beirut, el Líban, 1952) va ser guardonada «per la seva gran capacitat de connectar l'experiència personal amb valors universals», segons les paraules del jurat. Amb aquest premi, es va voler destacar el compromís de l'artista amb els valors humans propis de totes les cultures i societats, «comparable amb la visió que Miró tenia de la humanitat després d'haver viscut tres guerres devastadores». Les escultures, instal·lacions, *performances* i vídeos de Hatoum l'han convertida en un dels noms més destacats de l'art actual. L'exposició que va presentar un any després a la Fundació Joan Miró portava per títol *Projecció*. Hatoum, resident a Londres, va destinar la dotació del premi a fer possible que joves promeses de l'art puguin formar-se a la Slade School of Fine Art, el centre on ella estudiava quan va esclatar la guerra civil del Líban el 1975.

2009. Pipilotti Rist

L'artista suïssa Pipilotti Rist (Grabs, Sankt Gallen, 1962) va rebre el premi l'any 2009. El jurat va acordar concedir-li el guardó per unanimitat, tot destacant: «Al llarg dels darrers vint anys Rist no ha deixat mai de sorprendre'ns i provocar-nos amb les seves indagacions artístiques, que ens endinsen en paisatges psíquics i estètics, alhora que penetren en la consciència personal i col·lectiva». Al seu torn, Rist va considerar un honor rebre un premi amb el nom de Miró, artista de qui va subratllar la influència que va exercir i continua exercint en el món de l'art. L'any 2010, Rist va presentar a la Fundació Joan Miró l'exposició *Partit amistós – sentiments electrònics* i, amb el suport de la Han Nefkens Foundation, va crear l'obra *Doble llum*, un diàleg amb l'escultura de Miró *Femme* (1968).

2007. Olafur Eliasson

L'artista danès-islandès Olafur Eliasson (Copenhaguen, Dinamarca, 1967) va ser el primer que va rebre el Premi Joan Miró, l'any 2007. El treball d'Eliasson, centrat en l'estudi de la percepció sensorial, les lleis de la física i els fenòmens naturals, va seduir el jurat per l'impacte i la bellesa de les seves instal·lacions, que reflexionen sobre el món i la societat actuals. Un any després de rebre el premi, Eliasson va presentar a la Fundació Joan Miró *La naturalesa de les coses*, la seva primera exposició monogràfica a l'Estat espanyol.

Imatges disponibles per a la premsa i dossier digitalitzat a la nostra [sala de premsa virtual](#) i a l'enllaç bit.ly/JoanMiróPrize2023.

Segueix les informació sobre el Premi Joan Miró a les xarxes socials utilitzant l'etiqueta [#PremiJoanMiró](#).

Fundació Joan Miró

 Barcelona

Patrocinador principal:

ΙΣΝ / SNF

ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 070
press@fmirobcn.org

www.fmirobcn.org

